

רב סמל

צח גולדהנד

נפל ב' בתמוז תשמ"ב (23.6.1982)
בן 29 בנופלו

חיל רגלים

בן רבקה וצבי, נולד ביום י"ד בחשוון תשי"ד (23.10.1953) ברעננה. צח למד בבית-הספר היסודי ברעננה, המשיך ללמוד בבית-הספר התיכון על-שם אוסטרובסקי, והשלים את לימודיו במגמה החברתית. מטבעו היה צח בעל רוח אופטימית ונכון תמיד לעזור לזולת. הוא היה ספורטיבי ואהב לטייל. צח היה רציני ועם זאת בעל חוש הומור ועליז.

בפברואר 1972, התגייס צח לצה"ל ושירת בחיל-הרגלים. אחרי אימוני הטירונות, הוא עבר קורס צניחה. באפריל 1973 עבר צח קורס מ"כים, והועלה לדרגת רב"ט. הוא לחם במלחמת יום-הכיפורים, והיה בכוח הראשון שחצה את התעלה. צח לחם בקרב הקשה שנערך בחווה הסינית, ובעיצומה של המלחמה הועלה לדרגת סמל.

לקראת שחרורו מן הצבא הסדיר, הוא צויין על-ידי מפקדיו בתעודת השחרור שלו: "ביצע את תפקידיו באופן הטוב ביותר, אחראי, מסודר, אפשר לסמוך עליו בכל תפקיד". הוא הועלה לדרגת סמ"ר.

לאחר שהשתחרר מצה"ל, התחיל צח ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים בפקולטה לכלכלה ולמדעי המדינה. בד בבד הוא עבד כקצין ביטחון במלון "הילטון" ירושלים. לאחר כשנתיים, יצא לסיור ממושך בארצות אמריקה הדרומית, וכשחזר נשא את תמי לאישה.

ב-6.7.1979 נולד בנו בכורו תום. בשנת חייו האחרונה התמסר צח לבניין ביתו בשכונת עין-כרם, שבירושלים. במו-ידי הוא עבד בהקמת ביתו, שלא זכה לחנכו.

צח מילא את חובותיו לצה"ל בשירות מילואים, ובשירות זה עלה ביוני 1981 לדרגת רס"ל.

מפקדיו ציינו אותו: "חייל יוצא דופן, בעל אופי חזק, שואל שאלות קשות להבהרת מטרות, עם זאת שותף מלא לביצוע, הוא שומר על פינה פרטית בכל מצב, נבון מאוד, איש שיחה מיוחד, מייצג את הגיון המיוחד של הצבא הזה, שכולל בתוכו גם אנשים שבאופיים ובדעותיהם אינם אנשי צבא".

כשפרצה מלחמת לבנון, היה צח עם הכוח שלחם בגיזרה המרכזית באזור מנצ'וריה, סמוך לכביש ביירות-דמשק. הוא פקד על הכוח המוביל, גם בקרבות פנים אל פנים.

ביום ב' בתמוז תשמ"ב (23.6.1982), הופגזה יחידתו קשות בקטיושות סוריות. חיילים רבים נפגעו, ביניהם היה צח שנפצע פצעי מוות. בן 29 שנים הוא היה במותו.

הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי על הר הרצל בירושלים. הוא השאיר אחריו רעיה - תמי, בן - תום, אם ואחות - דינה. שבועיים אחרי שנפל נולד בנו השני - מתן.

במכתב תנחומים, ששלח שר הביטחון למשפחתו, נכתב: "רב-סמל צח גולדהנד נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל במנצ'וריה שבלבנון. היה חייל שהתבלט באופיו המיוחד, עצמאי בדעותיו, איש שיחה נבון".

מפקד יחידתו כתב עליו למשפחתו: "היחידה שלנו נקראה להוביל את הכוח הקדמי בכמה מן הקרבות הקשים ביותר. באזור זה הייתה הלחימה באויב פנים אל פנים וספגה הפגזות ארטילריה כבדות, מהן נפגעו בחורים רבים, ביניהם רס"ל צח".